

РЕШЕНИЕ

№ 29875

гр. София, 27.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46 състав, в
публично заседание на 23.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариана Маркова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **4036** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на П. С. М., с ЕГН [ЕГН], чрез адв. Г., против решение № Ж-22-347#2/16.03.2026 г., издадено от Директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата на П. М. с вх. № 2561/24.02.2022 г. срещу отказ на публичен изпълнител за предоставяне на достъп до материалите по изпълнително дело №[ЕИК]/2023 г. по описа на ТД на НАП С. на упълномощения от жалбоподателя процесуален представител - адв. Ц..

Оспорващият твърди, че решението е незаконосъобразно, поради което моли съда да го отмени. Счита, че същото е постановено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправни разпоредби, поради което моли след отмяната на същото, преписката да бъде върната на Директора на ТД на НАП С. със задължителни указания за предоставяне на искания достъп. Сочи, че е нарушен принципът на равнопоставеност на страните, установен в чл. 6 от ДОПК, както и чл. 31, ал. 1 от Закона за адвокатурата, доколкото пред публичния изпълнител били представени надлежни доказателства за представителната власт на подателя на искането за достъп. Позовава се на чл.25, ал.1 от ЗАдв., която разпоредба се явява специална по отношение на чл.87, ал.7 ДОПК и съгласно която на адвокатите имат свободен достъп и могат да правят справки по дела само въз основа на професионалното си качество, което ги разграничава от всички трети лица, за които законът изисква нотариално заверено пълномощно за снабдяване с данъчно – осигурителна информация.

В проведеното открито съдебно заседание оспорващият П. М., редовно призована се представлява от адв. Г. и Ц., които поддържат жалбата. Моли съда да уважи жалбата да им срещу

отказа на публичния изпълнител да бъде предоставен достъп до материалите по изпълнителното дело и последният да бъде задължен да предостави искания достъп.

Ответникът по жалбата - Директора на ТД на НАП С. редовно призован, не се явява, не се представлява. Депозирана е писмена молба от гл. юрк. А., в която е изразено искане за неоснователност на жалбата.

Административен съд – София град, след като обсъди доводите на страните и прецени приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството е започнало с постъпила на 05.03.2026 г. по служебната електронна поща на публичен изпълнител П. С. молба от адв. Ц., с която са иска да ѝ бъде предоставена възможност за запознаване с документите по изпълнително дело №[ЕИК]/2023 г. по описа на ТД на НАП С. като пълномощник на длъжника П. М. (л.45). Към молбата е приложено копие от писмено пълномощно от 24.02.2026 г. (л.46). Молбата не е подписана.

Не е спорно между страните по делото, че на 05.03.2026 г. на адв. Ц. е осигурена възможност за запознаване с изпълнителното дело при публичен изпълнител П. С., но ѝ е отказано да направи копие на документ от административната преписка с мобилен телефон.

С жалба вх. № Ж-22-347/06.03.2026 г. до Директора на ТД на НАП – С., адв. Ц. е обжалвала мълчаливия отказ на п.и. П. С. по молбата за достъп, преглед и справки по изпълнително дело № [ЕИК]/2023 г. по описа на ТД на НАП С..

В писмо изх. № С220020-179-0000911/09.03.2026 г. е изразено становище от публичния изпълнител, че в процеса на запознаване с изпълнителното дело адв. Ц. е поискала да направи снимка с мобилен телефон на документи от делото, но ѝ е указано, че следва да подаде заявление за предоставяне на копие от делото. Изложени са съображения, че документите по изпълнителното дело съдържат информация, която не е предназначена за публично разпространение. В становището се поддържа, че съгласно чл.87, ал.7 ДОПК документите за наличие на задължения се получава лично от субекта, от изрично посочено от него пред орган по приходите лице, от упълномощено с нотариално заверено пълномощно лице или по електронен път и цитираната норма не прави разграничение между пълномощниците според професионалните им качества и е специална по отношение на чл. 25, ал.1 ЗАдв.

С решение № Ж-22-347#2/16.03.2026 г., издадено от Директора на ТД на НАП С., по същество е оставена без уважение жалбата на адв. Ц. и е потвърден отказът на публичен изпълнител при ТД на НАП С. за предоставяне на достъп до изпълнително дело №[ЕИК]/2023 г. С решението директора на ТД на НАП С., е приел, че редът за предоставяне на посочената в чл.87 ДОПК информация за данъчно-осигурителна сметка и за издаване на удостоверение за наличие на публични задължения урежда специфична група правоотношения и когато тази информация не се предоставя лично на субекта, а на трето лице, последното следва да разполага с нотариално заверено пълномощно. В тази връзка е прието, че нормата е специална спрямо чл.25, ал.1 ЗАдв и адвокатите също следва да представят нотариално заверено пълномощно при искане за снабдяване с посочените документи.

Решението на Директора на ТД на НАП С. е връчена на жалбоподателя П. М. по електронен път на 16.03.2026 г.

Жалбата на П. М., насочена срещу решение № Ж-22-347#2/16.03.2026 г. на директора на ТД на НАП С. е заведена в АССГ с вх. № 10762/30.03.3026 г.

Предвид установеното настоящият съдебен състав на Административен съд – София град приема от правна страна следното:

Жалбата до съда е подадена от процесуално легитимирана страна – П. М., като длъжник по изпълнителното дело, чрез адв. Ц. като с подаване жалбата на 30.03.2026 г. е спазен срокът по

чл. 256, ал. 1 от АПК. С оглед на горното жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съдът намира за необходимо да отбележи, че всички изложени от страните съображения не касаят съществуващото на спора.

В случая искането не е за издаване на административен акт, а за извършване на фактическо действие и съответно отказът на публичния изпълнител да предостави достъп до изпълнителното дело представлява неизпълнение на фактическо действие или бездействие и редът за защита е този срещу неоснователно бездействие.

Видно от депозираната жалба оспорващият П. М., чрез адв. Ц., е поискал да му бъде предоставен достъп, и преглед до материалите по изпълнителното дело №[ЕИК]/2023 г., като на практика е поискала да извърши справка и да се запознае с цялото досие, представляващо изпълнителното дело.

На първо място, не се спори между страните, че публичният изпълнител е предоставил достъп на адв. Ц. и тя се е запознала с изпълнителното дело на 05.03.2026 г. При това положение фактическото действие по предоставяне на достъп за запознаване с материалите по изпълнителното дело е извършено. Освен това от представените по делото материали от административната преписка се установява, че на жалбоподателя П. М. са му връчвани по електронен път постановените в хода на изпълнителното производство актове от публичния изпълнител.

На второ място, с жалбата до съда се иска публичният изпълнител да бъде задължен да предостави достъп до изпълнителното дело с възможност да се копират необходимите документи, но за последното няма надлежно отправено писмено искане, съдържащо саморъчно поставен или квалифициран валиден електронен подпис, за извършване на конкретно фактическо действие от страна на публичния изпълнител.

Законовото основание за достъп до изпълнителното дело произтича от общите принципи на административното производство – чл.17 ДОПК и чл. 34 АПК, и правото на защита. Писменото искане е процесуалният способ за упражняване на това право и за сезиране на публичния изпълнител (в тази връзка са и разпоредбите на глава XII от ДОПК). Нещо повече, такова е необходимо, за да остане следа по административната преписка кои са лицата, на които са предоставяни достъп и копия от документи по изпълнителното дело с оглед спецификата на данъчно – осигурителната информация по чл.87 ДОПК. В тази връзка следва да се отбележи, че за снабдяването с копия от исканите от адв. Ц. документи, няма пречка да бъде подадено изрично писмено искане до публичния изпълнител и в случай на непредоставяне на такива, от оспорващия да бъде упражнен редът за защита по чл. 256, ал. 2 от АПК - срещу неоснователно бездействие.

Във връзка с доводите на публичния изпълнител, възприети и в решението на директора на ТП на НАП С. относно необходимостта от нотариално заверено пълномощно, следва да се има предвид следното:

Неизвършването на фактическо действие от публичния изпълнител, което същият е задължен да извърши по силата на закона, след надлежно депозирано писмено искане за снабдяване с копия от документи по изпълнителното дело от страна на упълномощен адвокат на длъжника, ще бъде в нарушение на разпоредбата на чл. 31 от Закона за адвокатурата, съгласно която адвокатът има свободен достъп и може да прави справки по дела, да получава копия от книжа и сведения с предимство в съда, органите на досъдебното производство, административните органи и други служби в страната и навсякъде където е необходимо, само въз основа на качеството си на адвокат, което удостоверява чрез предоставяне на адвокатска карта, както и в нарушение на чл. 34 от АПК, приложим съгласно § 2 от ДОПК, съгласно който административният орган осигурява на

страните възможност да преглеждат документите по преписката, както и да си правят бележки и извадки или - според техническите възможности - копия за тяхна сметка по всяко време на производството.

Предвид изложеното подадената жалба от П. М., чрез адв. Ц., следва да се отхвърли като неоснователна.

Независимо от изхода на спора, доколкото не е заявена претенция за разноси, съдът не дължи произнасяне в тази насока.

По изложените съображения Административен съд – София град, I отделение, 46-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. С. М., с ЕГН [ЕГН], чрез адв. Г. и Ц., против решение № Ж-22-347#2/16.03.2026 г., издадено от Директора на ТД на НАП С..

Решението на основание чл. 97 ДОПК не подлежи на обжалване.

Съдия: